

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

192.

Uzticu Mācību katram, kas dzīvo visās Pasaulēs. Neuzskatiet šādu definējumu par nepiemērotu. Cilvēks, tieši, dzīvo visās Pasaulēs. Katru dienu viņš apmeklē Pasaules, bet nespēj atskārst šīs acumirkīgās prombūtnes. Tikai nedaudzi izprot prombūtnes sajūtu. Bezlaicīgajam garam nav vajadzīgs ilgs laiks. Šādas sajūtas ļoti raksturīgas attīstītām apziņām.

193.

Sadhu norādīja uz mango augli, sacīdams – “lūk, trīs pasaules: vispirms čaumala, kurai nav vērtības, pēc tam iznīcīgais, bet barojošais mīkstums un beidzot grauds, kas spēj saglabāties mūžībā.” Smalka ir čaula, jau būtiskāks mīkstums, un varens ir grauds. Šādai analogijai līdzinās ola. Čaumala – iznīcīga parādība, bet baltums jau barība, kaut arī uz neilgu laiku, un pēc tam ugunīgais dzeltenums. Cilvēks ir visu valstu sintēze, bet arī triju pasaļu simbols parādīts visur. Tāpēc paradums piemiņas cienīgā dienā apmainīties sarkanām olām pauž seno simbolu. Cilvēki gribēja viens otram atgādināt triju pasaļu ceļu, augšupejas un augšāmcelšanās ceļu. Tāpēc nedomāsim, ka ceļš nav iezīmēts pat vienkāršos priekšmetos.

194.

Sacīts, ka būtu liels brīnums, ja laime tuvotos spaidu kārtā. Tā sacīts senatnē, bet arī tagad sacītais nav mainījies. Tikai pastāvīgi atkārtojot, iespējams nostiprināt Triju Pasaļu mērogus.

195.

Kosmiskais Magnēts nostiprina diženu dzīvi. Cilvēcei dotas trīs sfēras visu principu apliecināšanai. Augstākajās sfēras garam, protams, viegli traukties, bet zemākais, zemes pils apstiprināts kā izšķirošais ceļš. Tikai tur, kur cīnās gaisma un tumsa, gars var paust brīvu izvēli. Enerģiju emanācijām piesātinātais gars spēj nostabilizēties kā tieksmes izpausme. Tikai iegremdējoties zemes sfērā, iespējams pierādīt smalku tiekšanos augstākajās sfērās. Kosmiskā jaunrade prasa izpausmju viengabalainību. Tāpēc garam, kas sastāv no visām kosmiskajām enerģijām, jānoiet visas kosmiskās pakāpes.

Cilvēkam, patiesi, jāiet caur šķīstītavu, jo citādi gars neaizsniegs nolemto pasauli, kas aptver visas sfēras. Tāpēc transmutācijas iepazīšana parādīs visas iespējamības. Tāpēc, kad cilvēcei apsoltā ugunīgā pieredze, tad šie veltījumi ir bezrobežīgi.

196.

Kaut cilvēce iemācītos saprast, ka sfēru norobežošana noved pie pasaules kooperācijas spēcīgākā principa iznīcināšanas! Jo visas kosmiskās sfēras taču saista viens un tas pats princips, tāpēc uguns impulss piesātina visas sfēras.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

Tikai kosmiskā nošķirtība spēj izraisīt sabrukumu. Kad cilvēce sapratīs, ka visā Kosmosā elpo tikai viens impulss, tad būs iespējams tuvināt jaunu enerģiju. Tā izveidojas evolūcijas pakāpes.

197.

Kosmiskā saspringtība visās sfērās izpaužas visu enerģiju trauksmīgumā. Tāpēc fiziskās un garīgās pasaules nošķirtība nevar dot augstākās atbilstības izpratni. Tikai, kad apziņā nostiprinās atbilstības princips, iespējams ietvert augstākās enerģijas.

Atbilstības princips nodibina cilvēka sakaru ar kosmiskajām ugunīm. Atbilstības princips virza garu uz augstāko izzīni. Tāpēc pasaules enerģijas izzināšana dod garam savas būtības pazīšanu. Un kad gars ietver augstākos impulsus, var sacīt, ka gars rada kopīgi ar Kosmosu.

198.

Katra neredzamība cilvēcei jāpieņem kā jaunradi rosinošs princips. Kosmosā neredzamība un redzamība seko pārmaiņus viena otrai; tāpēc, kad izplatījumu piesātina tūrās uguns dzīvā apmaiņā, tad nav norobežojuma. Sfēras sadalot, nav iespējams pieņemt kosmiskā spēkā. Dzīvības pavedieni nav dalāmi. Esošais visā un mēs Esošajā. Dzīvības potenciāls tik bezrobežīgs un cilvēces uztvertās daļiņas tikai tad var atbilst kosmiskajai trauksmei, jo pieņemtas apzinīgi. Tā, iepazīstot Kosmosu, iespējams tiekties evolūcijā.

199.

Par maz ir nostiprināt apziņu, jāmācās to saglabāt dažādos apstākļos. Papīra griešanai vajadzīgs viens nazis, kokam cits un metālam pavisam citāds. Var salīdzināt fizisko, smalko un ugunīgo pasauli ar papīra, koka un metāla pretestību. Patiesi, nemitīgi jāpieradinās pie Smalkās un Ugunīgās Pasaules apzināšanās, ko var sasniegt ar dažādiem vingrinājumiem. Tā jāpieradinās pie nepārtraukta darba stāvokļa, bezrobežīga un nerimstoša. Tāds apziņas spriegums neatvietojami noderīgs Smalkajā Pasaulē. Taču cilvēki parasti strādā atpūtai, bet ne priekš bezrobežīgas pilnveidošanās. Tāpēc, stāvot Smalkajā Pasaulē Bezrobežības priekšā, tie grimst apmulsumā un miglā. Tāpat arī jāiemācās iet Ugunīgajā Pasaulē bezbailīgi, kā pa bezdibeņa malu. Tikai visaugstākā pašsavaldīšanās un gatavība briesmām spēj sagatavot ugunīgām sfērām.

200.

Runā daudz par planētu apdzīvotību, bet reti kāds sajūt tik tālus apstākļus. Zemes būtība tos neietver. Pat smalkā esamība neaptver tālos līdziedzīvotājus. Vienīgi ugunīgā apziņa, visām Pasaulēm kopīgā, spēj atskārst un liecināt par tālajām dzīvēm. Tātad šīm lietām var pieskarties vienīgi ar ugunīgo dabu.

Zemes cilvēkiem, kuros iemīt ne vien attīstīts Smalkais ķermenis, bet arī augsta ugunīgā apziņa, var būt nojauta par tālajām pasaulēm.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZĀĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

201.

Neapjēdzot trīs Pasaules nav iespējama evolūcija. Un jāpieņem tās tik pat dabiski kā Saules gaisma. Daudzi gan atkārtoti iemācītus vārdus par Pasaulēm, bet neielaiž tās savā apziņā. Var iedomāties, kāda drāma notiek, kad pamatos ielikām Pasauļu daļiņām nepieļauj sadarboties ar attīstītajām sfērām? Pareizi sacīts, ka cilvēks pats sava cietuma sargs.

202.

Var apsveikt ar apziņas paplašināšanos. Neviena laboratorija nevar dot šo bezrobežīgo iespējamību paplašināšanās izjūtu. Var tikai personīgi, apzinīgi un brīvi no izplatījuma gūt nepārtrauktās pakāpes. Mācība var atvērt durvis, bet ieiet iespējams tikai pašiem. Ne apbalvojums, ne taisnīgums, bet neapšaubāmības likums nes iemiesoto garu pa augšupejas spirāli, ja vien tas apjēdzis kustības nepieciešamību. Skolotājs ne ar ko nespēj šo apziņu pavirzīt, jo jebkura iedvešana traucētu personīgo sasniegumu.

Ir viena lieta abstrakti spriedelēt par tālajām pasaulēm un otra – apzināties sevi par to dalībnieku. Tikai tas, kurš nav noslēdzis sev ceļu uz daiļumu, spēj izrast, cik tālās pasaules tam tuvas.

Ar ausi ir iespējams uztvert Dižās Elpas fragmentus, bet gara zināšana ierādīs cilvēkam vietu bezrobežībā.

Ir derīgi ieskatīties pagātnes laikmetos, kad šī apziņa modās. Mēs redzēsim, ka nevis zinātnes ziedu laikā, bet reliģijas Pasludinājumu dienās atmodās kosmiskā apziņa, jo ne hipotēzes, bet vienīgi gara zināšana ved uz zvaigžņu ceļiem. Nožēloju, ka nekādas astronomiskas aplēses netuvinās satiksmes mirkli, tāpat kā skudra nespēs šaut ar milzu lielgabalu. Ir vērtīgi, ka tādām varoņdarbam vajag izpausties ar gara palīdzību. Mēs, lūk, runājam it kā materiāli, bet bez gara šo enerģiju nav iespējams likt lietā. Tieši gars dod zināmu matērijas kādību.

Zemes stāvoklis prasa vēl nedzirdētu ārstu. Planēta ir slima, un ja neizdotos to pavirzīt, tad labāk uz laiku izslēgt to no ķēdes, līdzīgi mēnesim. Smalkās Pasaules zemāko slāņu perēkļi kļuvuši bīstami kaitīgi. Tāpat arī nevajag aizmirst, ka cilvēce padevusies Smalkās Pasaules zemāko slāņu ietekmei.

Visam palīdzēs Vienkopa, bet Vienkopai palīdzēs apziņas paplašināšanās.

203.

Būtiski tiekšanās uz tālajām pasaulēm pastāv apziņas apgūšanā, ka uz tām iespējama mūsu dzīve. Mūsu apziņai dzīves iespēja uz tām ir it kā tuvināšanās kanāls. Patiešām, šo apziņu kā kanālu vajadzētu izrakt. Cilvēki varētu peldēt, bet lielākā daļa no tiem nepeld. Tāda acīmredzamība kā tālās pasaules cilvēci nepavisam nepievelk. Ir laiks iemest šo sēklu cilvēku smadzenēs.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

Tie vientuļākie un nelaimīgākie spēj šo dienu labāk pieņemt. Viņu zemes saites nav ciešas. Vissliktāk ir laimīgiem ļaudīm. Diezgan viegli šo domu spēj uzņemt aklie, bet visgrūtāk šķielētāji, jo mainīgais strāvu krustojums vienmēr traucēs tiekšanās tālumu. Izmēģiniet lielgabalā iegriezt dažādas vītnes un rezultāts būs vājš. Protams, sacītais attiecas uz zināmu šķielēšanas pakāpi, kas skar nervu centrus.

204.

Gremdējoties Kosma augstienēs, jārod saattiecība ar zemi. Ik brīdi Mēs esam gatavi pamest visu, kas uz zemes, un tajā pašā laikā mīlam ikkatru puķīti. Gudrība ir tai apstākļi, par ko paņemt līdzī atmiņas: par valdnieka kroni vai par frēziju smaržu, par uzvaras saucieni vai ganu dziesmām. Kas mums ir par visu mīļākais, kas mums visvairāk nepieder, ir tas labākais līdzņemamais ceļā dodoties.

205.

Nezinātnisks sacerējums, ne saprāts, bet gara kanāls rada Kosma izjūtu. Šī tagadējā dzīves iekārta attālinājusi cilvēci no jebkādas izpratnes par pasaules varenību. Spēja ietiekties pārzemes sfēra parādībās izpaužas tikai uz nomoda un sniega robežas. Kas spēj novērtēt šo svēto mirkli, tas jau ir pavēris aizskaru. Svarīgs ir nevis redzējums, bet apziņa. Vērtīgs ir nevis treniņos ar varu, bet brīvā atklāsmē iegūtais. Laiks, kas tagad tuvojas, būs spiests nodot Pītijas trijkāji ikkatram jūtīgam garam. Sava veida aristokrātisma demokratizācija. Bet katram ir nepieciešami padusē svāri, kurus nav iespējams piekrāpt. Katrs nekavējoties atsvērs pelnīto daļu. Tas atbilst jaunajai ērai un viegli sasniedz tautas psiholoģiju. Saprotot ļaužu domu plūdumu, ir viegli spriest par sekām.

206.

Labāk varat pastāstīt par Manu vēlēšanos redzēt visus darbā. Aura jātur spriegumā, citādi tā nevar augt. Skaidri jāizprot, cik bezvērtīgi ir debesu stari, ja tiem nestrāvo pretim nervu centru emanācijas. Esmu jau runājis par mēles pamiršanu un arī par salauztām rokām. Lūk, debesu iedarbības sekas bez zemes atbildes.

207.

Līdzība par vaicātāju. Dgulnoru uzskatīja par visgudrāko. Viņam bija laimējies dabūt Skolotāju no Svētās Pazemes Valsts, bet tas bija zaudējis valodu un labo roku.

Alkstošais skolnieks uzdeva jautājumu un Skolotājs pamāja ar galvu. Skolnieks uzdeva divus jautājumus un Skolotājs divreiz pamāja. Drīz skolnieks uzdeva jautājumus nepārtraukti un Skolotājs nepārtraukti māja. Trīs gadus turpinājās vaicāšana un trīs gadus Skolotājs māja. "Tātad pēc tavas pieredzes viss mēdz būt?" Nu Skolotājs ne tikai pamāja, bet arī paklanījās līdz zemei un, atsedzis uz krūtīm drānas, parādīja Svētā attēlu, kas dod ar abām rokām. Tā bija apstiprināto gudrība un cildināta dzīves jaunradīšana. Patiesībā vienā vienīgā elpas vilcienā izprotam izplatījumu. Un nekāds vārds neizteiks bezgalību. Un nekāda doma neietvers Gaismu.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

Bet ceļoties pirms saules, tai uzlecot, un uztverot staru saules pinumā, iespējams izjust uzvaru pār okeānu, jo tad ar gaismu iespējams pieskarties gara gaismai.

Bet šī apziņa iemājo vienīgi garā, kurš var sacīt – “es visu esmu atdevis, lai visu pieņemtu.” Tātad Budas Roka ir nevis pār noliegumu, bet pār apstiprinājumu.

208.

Mūsu uzdevums – palīdzēt cilvēcei. Bieži Jogs sakusdams ar Dievu, tiecas aizmirst zemi.

209.

Mūsu būtnei vajadzīgas prānas strāvas. Svešu spēku uzņem atsegts un noguris organisms. Virziet domu uz visas pasaules reliģiju idejas kopību. Blāvi deg pasaules gaisma un katra vēlēšanās kalpot ir sevišķi dārga. Bet vienu ziniet – labsirdība un darbība Mums vislabāk palīdz. Ne atklāsmei, bet derīgam darbam Aicinu. Spārniem uguns nav bīstama.

210.

Aplūkosim pretstatu starp zemes gudrību un tālo pasaulu gudrību. Protams, ja gars sen vērsts uz tālo pasaulu pilnību, tad zemes dzīve būs tikai drumstalu salasīšana.

Visi mēģinājumi vissmalkāko enerģiju laukā var notikt stundās, kad viegli atrauties no zemes. Tā ir it kā neatvairāma tiekšanās uz tālo pasaulu gudrību. Jebkura zemes izjūta šķiet niecīga, salīdzinot ar šo lidojumu Bezrobežībā. Bet dažreiz mums jānostiprina zemes gudrības balsti. Mēs priecājamies par tālo pasaulu gudrību, un mums nav jāaizmirst zemes gudrība.

211.

Par agru domāt par planētas krišanu, jo sava paša krišana vēl nav apjēgta. Ir iespējams dziedināt savas brūces un it kā darba cēlājam katras dienas jaunā saprašana dos ik katra dzīves sākuma izpratni. Jogs neaizlido padebešu augstumos, bet tura tālo pasaulu sakaru sudraba pavedienu.

212.

Uz jautājumu par pasaulu zonām, jāaizrāda, ka pasaules var piederēt noteiktai sistēmai, vai tās var būt starpsistēmu ķermeņi.

Bet zemes stāvoklis diezgan bēdīgs – zeme ir slima.

213.

Mirdzošo pasauli nedrīkst aizmirst. Tā būs ķēdes loceklis starp tālajām pasaulēm. Tā, kā smalka viela, nirst cauri izplatījumam. Mainot dimensijas, tā nepazīst ne tālā, ne tuvā. Ar atmiesoto apziņu jāiznirst cauri trūdošiem slāņiem. Apziņa būs pavadonis, jo tās būtība ir viena un tā pati. No smalko ķermeņu pasaules var dabūt starpniekus.

DZĪVĀS ĒTIKAS MOZAĪKA

Materiālu apkopojusi Anete Eihmane

9.daļa: Augstākās Pasaules.

4.nodaļa: Trīs pasaules.

Protams, arī mūsu apziņai jāpievelk izsmalcinātā apziņa un starpniekam jābūt spējīgam ietvert pasaules uzdevumus. Nesen sacīju, cik objektīvi jāizturas pret Astrālo pasauli. Ar jūtziņu jāsaprot līdzdarbinieki, jo tie taču nav vadītāji, bet līdzstrādnieki, tā sakot, telegrāfa stabi. Ar laiku viņu skaits samazināsies un tie kļūs pat nevajadzīgi. Tā visi elementi un visi stāvokļi būs iesaistīti vienotā darbā. Kā gan pasacīt tirgotājam skaidrāk, ka viņš var iziet aiz rēķinvedības grāmatas robežām? Un kā norādīt, ka veselība un prieks mājō Bezrobežības apziņā!

214.

Mēs, cilvēces Brāļi, zinām, kas ir īstenība, diženā un neizskaistinātā un neiznīcināmā. Apmierināties atzīstot Bezrobežības cildeno daiļumu!

Kā brīnišķa valstība lai tālās pasaules dzīvo ļaužu apziņā, tā ir nenoliedzama un tāda pat īstenība, kā sēkla, kas izaug un uzzied. Tālās pasaules tā iztulkotas, ka attaisno tikai tāluma jēdzienu. Bet ielūkosimies tālajās pasaulēs, tur dzīve pamatojas daiļumā un tieksmē pēc sasniegumiem. Tur ir gara uguns, tur ir mīlestība uguns, tur zemes šķietamie izkropļojumi izvēršas Uguns jaunradē. Gara Uguns zina, ka tagadnes nomaiņas un tiekšanās uz labāku nākotni izveidos tās kāpnes, pa kurām iesim augšup.

Mēs, Cilvēces Brāļi, aicinām jūs uz tālajām pasaulēm!

215.

Cilvēci tik ļoti baida Nezināmais. Kā katru izjūtu nostiprina iekšējais sakars ar ārējo pasauli, tā arī cilvēce nostiprina savu daudzveidīgo uztveri. Kā iespējams nosacīt katras būtnes dzīvi? Materiālajā pasaulē katra būtne dzīvo nemitīgā kustībā, tāpēc nezināmo iespējams atvietot ar mūžīgo kustību Bezrobežībā.

216.

Tikpat nesamērīgi ir zemes un Smalkās Pasaules parastie salīdzinājumi, kad cilvēki runā par termiņiem, it kā ierosinādami Smalko Pasauli dot paredzējumus zemes izmērījumā. Bet zemes mēri neeksistē augstākās pasaulēs. Protams, ir kosmiski termiņi, kas astroloģiski noteikti, bet Smalkās Pasaules nākotne nav ietverama zemes mēros, kā arī citos salīdzinājumos. Tāpēc arī pasaulu tuvināšana prasa izsmalcinātu un elastīgu apziņu. Tieši grāmatā par “Sirdi” jāatgādina Smalkā Pasaule. Smalkās Pasaules Likumus vispirms pieņems sirds.

217.

Sprieguma pārpilnības izpratne virza sirdi uz Augstākajām Pasaulēm. Tikai šajā ceļā mirdz zilā liesma. Var sadegt daļas, bet būtība tikai sāks mirdzēt. Neizbīstieties, kad nāks dižās dienas. Kad pārbaudāt bruņojumu, var zināt, ka uzvaru gūst vienīgi ar uzticību un sirdi. Tur, kur uzkrājas spēki, var atrast sev īstus panākumus.